

בש"פ 4206/21 - עלאהלסי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4206/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

העורר: עלאהלסי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
בתיק מ"ת 6968-05-21 מיום 10.6.2021 שניתן על
ידי כב' השופטת מרים אילני

תאריך הישיבה: י' בתמוז התשפ"א (20.6.2021)

בשם העורר: עו"ד רמי עותמאן
בשם המשיבה: עו"ד יובל קדר

החלטה

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת מ' אילני) מיום 10.6.2021 במ"ת 6968-05-21, בה נקבע כי העורר יעצר עד לתום ההליכים בעניינו.

1. ביום 4.5.2021 הוגש נגד העורר כתב אישום, המייחס לו עבירות של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה - עבירה לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); חבלה במזיד לרכב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק; תקיפה בנסיבות מחמירות בצוותא - עבירה לפי סעיף 382 בצירוף סעיף 380(א) לחוק.

2. על פי כתב האישום, ביום 25.4.2021 נסע העורר יחד עם אחיו (להלן: מחמוד) בדרך חברון בירושלים, כשהעורר נהג ברכב ומחמוד ישב לצדו. באותה עת, נסע בכביש גם המתלונן. בין הרכב שבו נסעו העורר ומחמוד ובין רכבו של המתלונן אירעה היתקלות, שפרטיה אינם ידועים במדויק למשיבה (להלן: המדינה). בעקבותיה, המתלונן פנה עם רכבו לרחוב סמוך, והעורר פנה בעקבותיו. במהלך הפנייה, הרכבים פגעו אחד בשני. בתגובה, העורר ניסה לחסום

את רכבו של המתלונן, אך האחרון חמק ממנו. מיד אחר כך, המתלונן נצמד עם רכבו, לרכבו של העורר, ואז ניגח את רכבו של העורר והמשיך בנסיעה, כשהעורר נוסע בעקבותיו. לאחר כ-600 מטרים, המתלונן עצר את רכבו ברמזור אדום, והעורר ומחמוד עצרו עם רכבם מאחוריו. מחמוד יצא מן הרכב, ניגש לרכבו של המתלונן ופתח את הדלת הימנית הקדמית. המתלונן יצא מן הרכב, והחל לרדוף אחרי מחמוד. בד בבד, העורר יצא מרכבו, ניגש לתא המטען והוציא ממנו מפתח ברגים, שאותו השליך לעבר המתלונן. אז, העורר ומחמוד התנפלו על המתלונן והחלו להכותו באגרופים רבים, כאשר עוברי אורח מנסים להפריד ביניהם. בשלב מסוים, המתלונן הצליח להשתחרר מאחיזתם של העורר ומחמוד, אסף מהכביש את מפתח הברגים שהשליך העורר וניגש לרכבו של העורר, הטיח את מפתח הברגים בשמשה הקדמית של הרכב, שבר את המראה הימנית ונכנס חזרה לרכבו שלו. המתלונן המשיך בנסיעה, כשהעורר ומחמוד נוסעים אחריו. כשהגיעו לכיכר, העורר ניגח אותו עם רכבו וגרם לכך שרכבו של המתלונן נדחף קדימה, הסתובב ב-90 מעלות, עלה על אי התנועה בכיכר ופגע ברכב אחר שנסע לפניו. לאחר מכן, העורר ומחמוד נמלטו מהמקום ברכבם, וחזרו כעבור מספר דקות, כשבמקום היו שוטרים. כתוצאה מהמעשים המתוארים, נגרמו למתלונן שריטות מדממות בפניו, ברגליו ובידיו; ונגרמו לרכבו נזקי פח וצבע משמעותיים בסך אלפי שקלים.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום ביקשה המדינה לעצור את העורר עד לתום ההליכים נגדו. נטען, בין היתר, כי כנגד העורר קמה עילת מעצר על פי סעיף 21(א)(1) ו(ב) ועל פי סעיף 21(א)(1) ו(ג)(4) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996, וקיימת חזקת מסוכנות סטוטורית. כן צוין, שלעורר הרשעה קודמת בעבירות של היזק לרכוש ותקיפה סתם, באירוע דומה של סכסוך בכביש, שבגינה נדון למאסר מותנה בעבירות אלימות ורכוש כלפי רכב למשך שלוש שנים. בהחלטתו מאותו היום, הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד להחלטה אחרת. כמו כן, בהחלטה מיום 6.5.2021, בית המשפט ציין כי מחומר הראיות עולה תמונה לכאורית ברורה של התנהגות פרועה ביותר בכביש, והורה על עריכת תסקיר בעניינו של העורר.

4. בתסקיר מיום 8.6.2021 צוין, בין היתר, כי העורר בן 24, נשוי ואשתו הרה; בעל עסק בתחום ההובלות; עברו הפלילי כולל הרשעה משנת 2020 בעבירות היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם, שהתרחשו בשנת 2017, וכן תיק תלוי ועומד שבו הוגש נגדו כתב אישום בגין הפרת הוראה חוקית משנת 2019; בעברו שלוש הרשעות בגין שלוש עבירות נהיגה ללא רישיון, שבגינן ריצה, בין היתר, שני עונשי מאסר בפועל קצרים, וכן הורשע בשמונה עבירות תעבורה מנהלתיות. שירות המבחן התרשם כי העורר מפתח דפוסיים רציוויסטיים בתחום עבירות התעבורה, וכי העונשים הרבים שהושתו עליו בשנים האחרונות אינם מהווים עבורו גורם הרתעה משמעותי; כי קיימת רמת סיכון להישנות עבירות הדומות לעבירות בהן מואשם; וכי הוא מתקשה להתמודד עם הלחץ הכלכלי המוטל עליו. שירות המבחן העריך כי המפקחים המוצעים, הוריו ואשתו, יתקשו לצמצם את הסיכון הנשקף מהעורר ויתקשו לפקח על התנאים המגבילים בחלופת מעצר ממושכת. לנוכח זאת, שירות המבחן המליץ על מעצר העורר עד לתום ההליכים, אך ציין כי אם יוצגו מפקחים נוספים, בעלי יכולת אסרטיבית ופיקוחית גבוהה, תיתכן בחינת הוספת פיקוח אלקטרוני.

5. בהחלטתו מיום 10.6.2021, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט ציין כי לנוכח התנהגותו הפרועה לכאורה של העורר, פעם אחר פעם, אין הצדקה לסטות מהמלצת שירות המבחן.

6. בערר שלפניי נטען, בין היתר, כי כנגד העורר כלל לא קמה עילת מעצר; וכי גם אם קמה עילת מעצר, בית המשפט המחוזי שגה משלא הורה על חלופת מעצר. בא כוחו של העורר הדגיש את חלקו הפעיל של המתלונן באירוע; כי העבירה בגינה נדון העורר למאסר על תנאי נעשתה בשנת 2017, כך שהעורר לא הסתבך בעבירה דומה משך מספר

שנים; וכי מעצרו של העורר מביא לקריסת העסק שהקים בעשר אצבעותיו.

7. המעשה המיוחס לעורר משקף בריונות כביש שיכולה הייתה להסתיים בפגיעה בעוברי אורח תמימים, ומן הסתם, המחזה של מכונית נוגחת במכונית אחרת בכיכר הומה בעיבורה של עיר בצהרי היום, אינו תורם לתחושת הנינוחות והביטחון האישי של העוברים ושבים.

אין מדובר בכשל רגעי של העורר אלא בהתנהלות של העורר ואחיו משך מספר דקות, ואצין כי העורר ואחיו יכולים היו "לנתק מגע" מהמתלון כאשר הלה פנה לרחוב אחר. הסרטונים שבהם צפיתי, מלמדים על עוצמת האלימות שהופגנה, וזאת מבלי לגרוע מחלקו של המתלון באירוע.

דפוס ההתנהגות האימפולסיבי של העורר מלמד על מסוכנותו, והדברים מקבלים משנה תוקף משנתברר כי אין זה הפעם הראשונה בה חוטא העורר בבריונות כביש. עיינתי בכתב האישום המתוקן בו הורשע העורר על פי הודאתו ביום 11.5.2020, כשנה לפני האירוע נשוא כתב האישום שלפנינו. בכתב האישום המתוקן באותו תיק נאמר כי ביום 11.8.2017 העורר "נסע עם רכבו וניסה לעקוף את רכבו של המתלון. לאחר שהאחרון לא אפשר לו לעשות זאת, עצר הנאשם את רכבו ליד המתלון ברמזור. הנאשם יצא מהרכב ונתן מספר סטירות למתלון. כמו כן, בעט הנאשם בדלת הנהג".

הנה כי כן, לפנינו דפוס התנהגות של בריונות רחוב ובריונות כביש, ו"בריונות לשמה היא עילת מעצר מובהקת של 'בטחון הציבור', ועל הבריון הישראלי המצוי לדעת כי בגין עבירות כגון דא הוא עלול למצוא עצמו במעצר לתקופה ממושכת על מנת להבטיח כי 'יצן דמו'" (החלטתי בבש"פ נתנאל לוי נ' מדינת ישראל, בפסקה 4(16.3.2011)).

ולכך יש להוסיף את תסקיר המעצר הלא מלהיב, בלשון המעטה, והעובדה כי שירות המבחן מצא שלא לבוא בהמלצה לגבי העורר.

8. סוף דבר שהערר נדחה.

ניתנה היום, י"א בתמוז ה'תשפ"א (21.6.2021).

ש ו פ ט